

RESSÒ DE LA PARAULA

L'última paraula

És clar que sense horitzó no es pot fer ni un pas. Més ben dit, sense un horitzó bo, positiu, cert, no podem caminar en el present. Si sabéssim que no hi ha final o que el final és mera destrucció, qui s'atreveria a seguir caminant?

Tanmateix, la previsió de la meta feliç ens permet afrontar les dificultats del camí. L'experiència és senzilla i quotidiana: els somnis són motor de la vida i, donat el cas d'haver aconseguit la meta, el camí es veu d'una altra manera. Un atleta dona per bo tot l'esforç realitzat fins a aconseguir al final la marca proposada; així mateix l'estudiant amb el títol sota el braç després d'uns llargs anys d'estudi; i el malalt guarit després d'un dur tractament; i, com diu el propi Jesús en l'Evangeli, la mare, en tenir als seus braços el fill nounat, considera ben emprats els esforços de l'embaràs i el part (cf. Jn 16,21).

Un poema senzill i popular en llengua alemanya descrivia l'estat ànim del típic depressiu, malhumorat i descontent amb tot: l'aigua li semblava massa humida, l'estiu massa sec i calorós, la música inútil i buida, les rialles superficials, la bona literatura pura xerrameca, el paisatge avorrit,

el menjar insípid... Fins al moment que es va enamorar de la seva noia. A partir d'aleshores tot li semblava meravellós: l'aigua, l'estiu, la música... Aquest poema es titulava «Final bo, tot bé».

En aquest cas, l'experiència de final feliç sembla que il·lumina tot el camí... i tota la vida. Encara que l'argument del poema no passa de ser una ximpleria, es pot traslladar al terreny molt més important de tota una vida: anticipar, viure d'antuvi amb anticipació, fer un tast del final feliç és el gran motor de la nostra existència.

Els cristians sabem —creiem, esperem— el final d'aquesta història

nostra. Sabem a més que aquest final té aires de victòria segura del Bé, de la Veritat, de la Bellesa i, en conseqüència, de la vida humana en tota la seva plenitud. Ho celebrem a la festa de Crist Rei de l'Univers.

Molts temples d'estil romànic tenen pintada la gran figura majestuosa de Crist Rei a l'absis central, en el punt on conflueixen totes les mirades de l'assemblea, com a horitzó de totes les vides i del món sencer. La contemplació d'aquesta figura pot evocar hores de pregària i de reflexió molt importants per a la vida diària.

Si realment el final de la història del món i de la història personal és

aquest Crist, tota la vida canvia. Canvia tota la vida, tant en el que té de bo i joiós, com en el que té de dolent i sofrent.

—Estem assetjats per mil preocupacions, algunes de greus. Però la contemplació del triomf final de Crist permet que afrontem els sofriments presents amb la pau de qui sap que tot és relatiu davant aquesta fi.

—Ens inquieta que moltes vegades triomfi la injustícia, la falsedat, els interessos egoistes, la desraó, l'afany de poder... Però en Crist Rei reconeixem que triomfa definitivament l'amor de Déu realitzat en la humanitat de Jesús.

—La dificultat de trobar consol en les realitats que ens envolten ens porta a la tristesa. Però la llum que projecta Crist victoriós des del final de la vida, il·lumina fins als detalls petits i quotidians, que també tenen la seva lluentor. I això ens ajuda a viure.

Jesucrist és l'última i definitiva paraula. Per això res no temem i tot ho esperem.

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

APUNTS PER A L'ANÀLISI

LES RAONS DE CREURE

Una opció per l'amor més gran

L'opció cristiana és una opció per l'amor més gran, per créixer cada vegada més en l'amor, per fer de la vida un aprenentatge constant per estimar més i millor, però, a la vegada, també és l'opció pel pensament, per la reflexió. Déu és amor, però també és paraula, raó. El cristianisme és la religió de l'amor, però a la vegada, és la religió del logos, però d'un logos que se sotmet a l'amor.

No s'arriba a la fe únicament fent una reflexió profunda. La fe no és mai la conclusió lògica d'una meditació sobre el sentit de l'existència o el miste-

ri de la realitat. Sant Agustí, per exemple, va cercar, durant anys una resposta. Durant decennis, la seva ànima conegué la inquietud existencial de la recerca. És veritat que, sense aquesta última, mai no hauria trobat res. Amb tot, hi ha algú o alguna cosa diferent que finalment el va ajudar. Confiant-se només en les seves soles forces, no s'arriba al do de la fe. Cal que es produeixi o passi alguna cosa: ser tocat per Déu i la seva Paraula. Aquesta és la font de la fe: el trobament amb Déu i la seva Paraula.

No és, tampoc, simplement de la nostra experiència que brolla la fe. No és meditant sobre l'expe-

riència de ser un mateix o de ser en relació amb els altres o amb el món que de mica en mica arribem a la conclusió que la fe dona sentit a tot. L'experiència, en si mateixa, allò que un hi troba i un hi viu, per profunda i abassegadora que sigui, no porta espontàniament a la fe. Neix de l'escolta, no prové de la reflexió teòrica, ni d'una experiència autònoma. Segueix l'escolta. Quelcom sobrevé. Algú parla al cor, toca la seva oïda i obre el seu cor.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

ECO DE LA PALABRA

La última palabra

Es claro que sin horizonte no se puede dar un paso. Mejor dicho, sin un horizonte bueno, positivo, cierto, no podemos caminar en el presente. Si supiéramos que no hay final o que el final es mera destrucción, ¿quién se atrevería a seguir andando?

Por el contrario, la previsión de la meta feliz nos permite afrontar las dificultades del camino. La experiencia es sencilla y cotidiana: los sueños son motor de la vida y, dado el caso de haber conseguido la meta, el camino se ve de otra manera. Un atleta da por bueno todo el esfuerzo realizado hasta conseguir al final la marca propuesta; así mismo el estudiante con el título bajo el brazo tras unos largos años de estudio; y el enfermo curado tras un duro tratamiento; y, como dice el propio Jesús en el Evangelio, la madre, al tener en sus brazos al hijo recién nacido, considera bien empleados los esfuerzos del embarazo y el parto (cf. Jn 16,21).

Un poema sencillo y popular en lengua alemana describía el estado ánimo del típico depresivo, malhumorado y descontento con todo: el agua le parecía demasiado húmeda, el verano demasiado seco y caluroso, la música inútil y vacía, las risas superficiales, la buena literatura pura charlatanería, el paisaje aburrido, la comida insípida... Hasta el momento en que se enamoró de su chica. A partir de entonces todo le parecía maravilloso: el agua, el verano, la música... Este poema se titulaba «Final bueno, todo bueno».

En este caso, la experiencia de final feliz parece que ilumina todo el camino... y toda la vida. Aunque el argumento del poema no pase de ser una simpleza, se puede trasladar al terreno mucho más importante de toda una vida: anticipar, vivir con anticipación, pregonar el fin feliz es el gran motor de nuestra existencia.

Los cristianos sabemos —creemos, esperamos— el final de esta historia nuestra. Sabemos además que ese final tiene aires de victoria segura del Bien, de la Verdad, de la Belleza y, en consecuencia, de la vida humana en toda su plenitud. Lo celebramos en la fiesta de Cristo Rey del Universo.

Muchos templos de estilo románico tienen pintada la gran figura majestuosa de Cristo Rey en el ábside central, en el punto donde confluyen todas las miradas de la asamblea, como horizonte de todas las vidas y del mundo entero. La contemplación de esta figura puede evocar horas de oración y de reflexión muy importantes para la vida diaria.

Si realmente el final de la historia del mundo y de la historia personal es ese Cristo, toda la vida cambia. Cambia toda la vida, tanto en lo que tiene de bueno y gozoso, como en lo que tiene de malo y sufrimiento.

—Estamos asediados por mil preocupaciones, algunas graves. Pero la contemplación del triunfo final de Cristo permite que afrontemos los sufrimientos presentes con la paz de quien sabe que todo es relativo a ese fin.

—Nos inquieta que muchas veces triunfe la injusticia, la falsedad, los intereses egoístas, la sinrazón, el afán de poder... Pero en Cristo Rey reconocemos que triunfa definitivamente el amor de Dios realizado en la humanidad de Jesús.

—La dificultad de hallar consuelo en las realidades que nos rodean nos lleva a la tristeza. Pero la luz que proyecta Cristo victorioso desde el final de la vida, ilumina hasta los detalles pequeños y cotidianos, que también tienen su brillo. Y eso nos ayuda a vivir.

Jesucristo es la última y definitiva palabra. Por eso nada tememos y todo lo esperamos.

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

VIDA DIOCESANA

XII Jornades de formació i animació pastoral a Sant Feliu

S'han realitzat del 13 al 16 a la Casa de l'Església, de Sant Feliu de Llobregat, per a tota la Vicaria del Llobregat. Les ponències formatives tenien lloc de les 21.30 a les 23 h i s'han articulat entorn el lema del Pla Pastoral per a aquest curs, «Us he confiat la missió d'anar per tot arreu i donar fruit», amb una bona participació de persones cada vespre.

El primer dia, Conxa Marqués i Ramon Carbonell, de l'equip directiu de Càritas Diocesana van parlar

sobre «Càritas i la comunitat cristiana». El dimarts va ser el torn d'aproximar-se al proper Sínode dels bisbes, amb la xerrada de Carles Muñoz i equip de la Delegació de Pastoral Juvenil, sobre «Els joves, la fe, la vocació». La temàtica del dimecres va ser bíblica, a càrrec de Joan Ramon Marín, professor de Bíblia, amb el títol «Església petita i fecunda, visió bíblica». El dia de cloenda, el jesuïta Hèctor Vall va acostar els oients al món de l'ecumenisme, amb la conferència «Martí Luter, als 500 anys de l'inici de la Reforma».

Setmana de la Bíblia

Comença demà, amb tot un seguit d'actes a diversos indrets de la diòcesi. Fixeu-vos al *Full Dominical Extra* de la setmana passada, amb tota la informació detallada. Es clourà diumenge, dia 3 de novembre, amb el pelegrinatge bíblic a Montserrat i l'entronització de la Bíblia, que es farà en molts temples de la diòcesi. A la Catedral de Sant Llorenç tindrà lloc durant l'Eucaristia de les 19 h que presidirà el bisbe Agustí.

...Betlem... En construcció

Aquest és el títol del recés d'Advent per a joves de 15 a 25 anys, que organitza la Delegació de Pastoral de Joventut. Tindrà lloc el proper diumenge, 3 de desembre, de les 17 a les 20 h, a Sant Pere de Lavern.

Per a inscripcions i més informació: santfeliujove@bisbatsantfeliu.cat

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

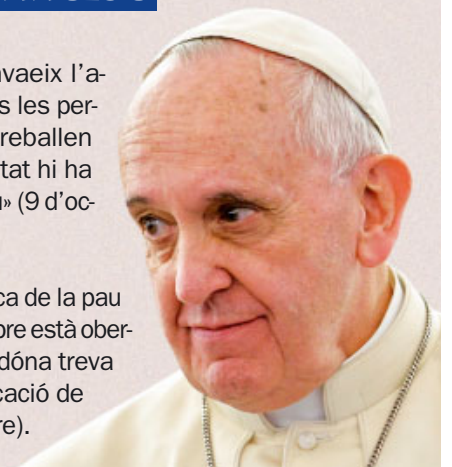

@Pontifex: «Fem que Internet sigui un lloc segur i ric en humanitat per als menors, una xarxa que no empresona sinó que ajuda a créixer» (8 d'octubre).

@Pontifex: «El Rosari és una síntesi dels misteris de Crist: els contemplem amb Maria, que ens dona la seva mirada de fe i d'amor» (8 d'octubre).

@Pontifex: «Si t'envaeix l'amargor, creu en totes les persones que encara treballen pel bé: en llur humilitat hi ha la llavor d'un món nou» (9 d'octubre).

@Pontifex: «La recerca de la pau és una feina que sempre està oberta, un deure que no dona treva i que exigeix la dedicació de tothom» (10 d'octubre).

Jornada diocesana de voluntaris de Pastoral de la Salut

Dissabte 11 de novembre es va realitzar la trobada diocesana de visitadors voluntaris de la Pastoral de la Salut, amb el lema «Acompanyar la família en la malaltia». El bisbe Agustí Cortés, durant la presentació, va explicar com les malalties són una situació límit en la qual, tant el malalt com els qui l'envolten, despullen el seu cor. Així es donen històries de delicadesa, amor actiu i sacrifici en les quals es desvetlla tota la força compassiva de l'amor cristià.

De la mà de la psicòloga Clara Gomis Bofill es va exposar l'«AEIOU» de l'acompanyament als familiars dels malalts:

Acompanyar, anant a buscar l'altre allà on es troba sofrint, per oferir-li la nostra disponibilitat.

Escotar les paraules, però també els silencis i els gestos, mirant d'afavorir la confiança i permetent que posin en ordre les seves emocions.

Inspirar, ja que per a ells som com un buf d'aire fresc que alleugereix la càrrega: saben que no estan sols i això revifa l'esperança.

Obrar. Què puc fer, com et puc ajudar? És tan necessari atendre les necessitats físiques com les espirituals, l'important és fer les coses amb amor i per amor.

Unió familiar. Contribuir-hi, sense prendre part, amb comprensió i respectant sempre la confidencialitat.

Sens dubte, pateix el malalt però també la família (tristesa, soledat, ansietat, depressió, impotència, vergonya, sentiment de culpa...).

Els voluntaris són aquelles persones que Déu ha posat en el camí d'aquests familiars per recordar-los que no estan sols, que el Senyor els acompanya, fent present així l'amor sol·lícit de Déu i transmetent qui és Ell.

Instituïts nous acòlits

Sis seminaristes de les diòcesis de Sant Feliu de Llobregat i Barcelona van ser instituïts acòlits el passat 13 de novembre al Seminari Conciliar de Barcelona, per part del cardenal Omella. Alberto Para, Diego Pino, Joan Mundet, Jordi Domènech, Vicenç Martí i Xavier Montané —aquest últim de la nostra diòcesi— van rebre aquest ministeri imprescindible per al seu camí cap al sacerdoci.

La celebració va comptar amb el caliu dels familiars, amics, docents i persones properes que no van voler perdre's la celebració.

Com a signe del ministeri rebut, els acòlits van rebre de les mans del Cardenal les patenes amb el pa acom-

panyats de la següent petició: «per la celebració de l'Eucaristia i viu de tal manera que puguis servir dignament la taula del Senyor i de l'Església».

Després de la celebració, el Cardenal es va apropar a saludar els familiars i amics que acompanyaven els nous acòlits.

Trobada de pregària i formació en el mes vocacional

El proper dijous 30 de novembre, al matí, tindrà lloc a la Casa de l'Església aquesta jornada al voltant de l'acompanyament i el discerniment vocacional, amb alguns preveres i diaques de la diòcesi, a tall de cloenda de la Cadena de Pregària per les Vocacions, promoguda per les diòcesis amb seu a Catalunya.

El mateix dijous, a les 19 h, tindrà lloc la **pregària vocacional** mensual a la capella de la Casa de l'Església i en aquesta ocasió comptarem amb el testimoni de Josefina Busquets Bosch, veïna de Corbera de Llobregat i mestra de religió a l'escola pública.

AGENDA

Reunió de la Delegació per al diaconat permanent. El proper 1 de desembre, a les 19.15 h, a la Casa de l'Església es reuneix l'equip de la delegació amb el bisbe Agustí.

Recés d'Advent seminaristes. Els seminaristes de Sant Feliu de Llobregat i Barcelona celebraran el seu recés d'Advent, dissabte 2 de desembre, a la Casa d'Espiritualitat situada a Rubí, amb la predicació del bisbe auxiliar de Barcelona, Antoni Vadedell.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

27. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Dn 1,1-6.8-20 / Sl: Dn 3,52-56 / Lc 21,1-4]. Mare de Déu de la Medalla Miraculosa (1830); sant Basileu, bisbe i mr.; beat Ramon Llull, mr., terciari franciscà, de Mallorca (1232-1316).

28. ■ Dimarts [Dn 2,31-45 / Sl: Dn 3,57-61 / Lc 21,5-11]. Sant Ruf, mr.; sant Mansuet, bisbe i mr.; sant Jaume de Màrchia, prev. franciscà; santa Caterina Labouré, vg. paüla.

29. ■ Dimecres [Dn 5,1-6.13-14.16-17.23-28 / Sl: Dn 3,62-67 / Lc 21,12-19]. Sant Sadurní o Ser-

ni, bisbe de Tolosa de Llenguadoc, i mr.; sant Demetri, mr.; santa Il·luminada, vg.

30. ■ Dijous [Rm 10,9-18 / Sl 18 / Mt 4,18-22]. Sant Andreu, apòstol, de Betsaida, deixeble del Baptista i germà de Pere; santa Justina, vg. i mr.

DESEMBRE

1. ■ Divendres [Dn 7,2-14 / Sl: Dn 3,75-81 / Lc 21,29-33]. Sant Eloi, bisbe de Noyon (641-660), patró dels qui treballen els metalls; sants Edmon Campion i Robert Southwell, preveres, i beats Roger

Filcock, Robert Middleton i companys, màrtirs (jesuïtes); santa Natàlia, mr., esposa de sant Adrià.

2. ■ Dissabte [Dn 7,15-27 / Sl: Dn 3,82-87 / Lc 21,34-36]. Sant Silvà, bisbe; beata Maria Àngela Astorch (1592-1665), vg. caputxina, de Barcelona.

3. ■ Diumenge vinent, l d'Advent (lit. hores: 1a setm.) [Is 63,16b-17.19b;64,2b-7 / Sl 79 / 1C 1,3-9 / Mc 13,33-37]. Sant Francesc Xavier (1506-1552), prev. jesuïta navarrès, apòstol de l'Índia, patró de les missions i dels turistes; sant Cassià, mr.

Jesucrist, rei de tot el Món

COMENTARI

Crist és rei d'un regne de justícia, de pau i d'amor

Pantocràtor (s. XII) mosaic bizantí de la catedral de Cefalú (Sicília, Itàlia)

▶ Lectura de la profecia d'Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Això diu el Senyor Déu: «Jo mateix buscaré les meves ovelles i en faré el recompte. Les comptaré com el pastor recompta el seu ramat el dia que es troba amb les ovelles dispersades, i les recolliré de tots els llocs on s'havien dispersat el dia de núvols i boira. Jo mateix faré pasturar les meves ovelles, i jo mateix les duré a reposar, diu l'oracle del Senyor Déu. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré totes amb justícia.» I a vosaltres, el ramat, el Senyor Déu us diu això: «Judicaré entre l'un i l'altre, moltons i cabrits.»

▶ Salm responsorial (22)

R. *El Senyor és el meu pastor, no em manca res.*

▶ Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 15,20-26.28)

Germans, Crist ha ressuscitat d'entre els morts, el primer d'entre tots els qui han mort. Ja que la mort vingué per un home, també per un home vindrà la resurrecció dels morts: tots són d'Adam, i per això tots moren, però tots viuran gràcies al Crist, cadascun al moment que li correspon: Crist el primer; després, a l'hora que ell vindrà, els qui són de Crist; a la fi, quan ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat o de poder, com a coronament de tot, posarà el Regne en mans de Déu, el Pare. Perquè ell ha de regnar fins que Déu haurà sotmès tots els enemics sota els seus peus. El darrer enemic destituït serà la Mort. I quan tot li haurà estat sotmès, el Fill mateix se sotmetrà a Déu, que li ho haurà sotmès tot. Així Déu serà tot en tots.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 25,31-46)

En aquell temps Jesús digué als seus deixebles: «Quan el Fill de l'home vindrà amb el seu poder, acompanyat de tots els àngels, s'asseurà al seu tron gloriós i es reuniran davant d'ell tots els pobles. Llavors els separarà entre ells com un pastor separa les ovelles i les cabres, i posarà les ovelles a la dreta, i les cabres a l'esquerra. Després el Rei dirà als de la seva dreta: Veniu, beneïts del meu Pare: preneu possessió del Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Vosaltres, quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan tenia set, em donàreu beure; quan era foraster, em vau acollir; quan em veïreu despulat, em vau vestir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, vinguéreu a veure'm. Els justos li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat i us vam donar menjar, o que passàveu set, i us vam donar beure? Quan us vam veure foraster i us vam acollir, o despulat, i us vam vestir? Quan us vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure-us? El Rei els respondrà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que fèieu a cadascun d'aquests germans meus, per petit que fos, m'ho fèieu a mi. Després dirà als de la seva esquerra: Lluny de mi, maleïts: aneu-vos-en al foc etern preparat per al diable i els seus àngels. Vosaltres, quan jo tenia fam, no em donàreu menjar; quan tenia set, no em donàreu beure; quan era foraster, no em vau acollir; quan em veïreu despulat, no em vau vestir; quan estava malalt o a la presó, no em vau visitar. Ells li respondran: Senyor, quan us vam veure afamat o que passàveu set, foraster, despulat, malalt o a la presó, i no vam fer res per vos? Ell els contestarà: Us ho dic amb tota veritat: Tot allò que deixàveu de fer a cadascun d'aquests, per petit que fos, m'ho negàveu a mi. I aniran als suplicis eterns, mentre que els justos entraran a la vida eterna.»

▶ Lectura de la profecia de Ezequiel (Ez 34,11-12.15-17)

Esto dice el Señor Dios: «Yo mismo buscaré mi rebaño y lo cuidaré. Como cuida un pastor de su grey dispersa, así cuidaré yo de mi rebaño y lo libraré, sacándolo de los lugares por donde se había dispersado un día de oscuros nubarrones. Yo mismo apacentaré mis ovejas y las haré reposar —oráculo del Señor Dios—. Buscaré la oveja perdida, recogeré a la descarriada; vendaré a las heridas; fortaleceré a la enferma; pero a la que está fuerte y robusta la guardaré: la apacentaré con justicia». En cuanto a vosotros, mi rebaño, esto dice el Señor Dios: «Yo voy a juzgar entre oveja y oveja, entre carnero y macho cabrío».

▶ Salmo responsorial (22)

R. *El Señor es mi pastor, nada me falta.*

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 15,20-26.28)

Hermanos: Cristo ha resucitado de entre los muertos y es primicia de los que han muerto. Si por un hombre vino la muerte, por un hombre vino la resurrección. Pues lo mismo que en Adán mueren todos, así en Cristo todos serán vivificados. Pero cada uno en su puesto: primero Cristo, como primicia; después todos los que son de Cristo, en su venida; después el final, cuando Cristo entregue el reino a Dios Padre, cuando haya aniquilado todo principado, poder y fuerza. Pues Cristo tiene que reinar hasta que ponga a todos sus enemigos bajo sus pies. El último enemigo en ser destruido será la muerte. Y, cuando le haya sometido todo, entonces también el mismo Hijo se someterá al que se lo había sometido todo. Así Dios será todo en todos.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 25,31-46)

En aquel tiempo, dijo Jesús a sus discípulos: «Cuando venga en su gloria el Hijo del hombre, y todos los ángeles con él, se sentará en el trono de su gloria y serán reunidas ante él todas las naciones. Él separará a unos de otros, como un pastor separa las ovejas de las cabras. Y pondrá las ovejas a su derecha y las cabras a su izquierda. Entonces dirá el rey a los de su derecha: «Venid vosotros, benditos de mi Padre; heredad el reino preparado para vosotros desde la creación del mundo. Porque tuve hambre y me disteis de comer, tuve sed y me disteis de beber, fui forastero y me hospedasteis, estuve desnudo y me vestisteis, enfermo y me visitasteis, en la cárcel y vinisteis a verme». Entonces los justos le contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre y te alimentamos, o con sed y te dimos de beber?; ¿cuándo te vimos forastero y te hospedamos, o desnudo y te vestimos?; ¿cuándo te vimos enfermo o en la cárcel y fuimos a verte?». Y el rey les dirá: «En verdad os digo que cada vez que lo hicisteis con uno de estos, mis hermanos más pequeños, conmigo lo hicisteis». Entonces dirá a los de su izquierda: «Apartaos de mí, malditos, id al fuego eterno preparado para el diablo y sus ángeles. Porque tuve hambre y no me disteis de comer, tuve sed y no me disteis de beber, fui forastero y no me hospedasteis, estuve desnudo y no me vestisteis, enfermo y en la cárcel y no me visitasteis». Entonces también estos contestarán: «Señor, ¿cuándo te vimos con hambre o con sed, o forastero o desnudo, o enfermo o en la cárcel, y no te asistimos?». Él les replicará: «En verdad os digo: lo que no hicisteis con uno de estos, los más pequeños, tampoco lo hicisteis conmigo». Y estos irán al castigo eterno y los justos a la vida eterna.»

La secció cp. 33-37 d'Ez anuncia la restauració del desterrat Israel. Recordant-ne la causa, pronuncia oracle d'amenaça (v. 8s) contra els pastors del ramat de Déu que, en comptes de pasturar-los, es pasturen a ells mateixos.

El missatge es completa amb oracle de salvació. Jo mateix, el Senyor, buscaré les meves ovelles i les faré pasturar. Buscaré l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat.

Jesús, Bon Pastor, ho fa real: Reconec les meves ovelles i elles em reconeixen; i dono la vida per elles. Encara tinc altres que no són d'aquest ramat: també les he de conduir (Jn 10,14s).

L'últim tema de 1Cor és l'esperança cristiana en la Resurrecció.

De la «fe en Crist mort i ressuscitat» es passa a «l'esperança en la pròpia resurrecció del cristià» per la comunió del cristià amb Crist (1Te 4,14).

Pau recorda que Crist ha ressuscitat d'entre els morts. Però precisant que ha ressuscitat com a primícia d'entre els morts: és a dir, com a «cap» d'un «cos» del qual per la fe i el baptisme esdevenim membres.

La solemnitat d'avui s'entén com a cloenda de l'Any Litúrgic. La formulació «reial» és imatge que expressa veritats-clau de la nostra fe.

El Regne que som cridats a prendre'n possessió és universal (per a tot el món), i etern (perdura fins entrar a la meta-història); de veritat i de vida (per a ser viscut i no només sabut); de santedat i de gràcia (només acollint la gràcia creixem en la santedat); i sobretot de justícia, d'amor i de pau (amb el seu test decisiu).

Veniu, beneïts del meu Pare; preneu possessió del Regne... Qui són els elegits?

Els qui quan jo tenia fam, em donàreu menjar; quan era foraster, em vau acollir; quan estava malalt, em vau visitar; quan era a la presó, em vinguéreu a veure.

Arribarem a suspendre coneixent per endavant les preguntes?